

Boadella: Com que som 1 meravella, ens en podem riure

Andreu Sotorra.

Acaba de fer *Bye, bye Beethoven* tres mesos per Europa, però li agrada el camp. Un bon testimoni és la cúpula que té a Pruit. Potser per aquest contrast, les seves actuacions a ciutat tenen un pèl més de corrosiu que si estiguessin concebudes en zona urbana. Els Joglars són des de 1983 una S.A. Com ja es preveia, la sèrie de TV2 *Som 1 meravella* ha provocat les irritacions i les polèmiques habituals. Qui sap si a còpia de visitar jutjats de guàrdia, si Boadella recuperés la infantesa, un dia diria que vol ser Jutge de Pau. La reobertura del Fortuny segueix essent tema de conversa.

-¿Vostè creu en les inversions teatrals?

-És clar. Sobretot en les inversions d'infraestructura.

-¿Ni que ratllin ben bé els 500 milions?

-Més val 500 milions per a una inversió que queda, que és a la llarga de tots, i que pot fer servir tothom, que no pas 500 milions a les mans d'un creador, d'un director concret que farà el que voldrà.

-¿O sigui que com més teatres millor?

-Per descomptat que sí. A Reus, on sigui. A Tarragona és inconcebible que encara no n'hi hagi cap de cara i ulls...

-Ara faran un auditori a Tortosa, ho sap?

-Me n'alegro perquè els Joglars sempre hem estat gent de fer bolos, de portar el teatre a tot arreu.

-¿Vostè que parodia tant, com rep les crítiques? Fa uns dies en un programa de ràdio uns oients el deixaven verd...

-A mi no tan sols em sembla molt bé que la gent critiqui, sinó que, si no m'ho semblés, estaria en contradicció amb el que faig.

-¿La sèrie *Som 1 meravella* va arrencar després de la sonada intervenció al programa de Gurruchaga?

-No ben bé. La possibilitat de fer aquesta sèrie ja me la va proposar la Pilar Miró. De moment hi vaig ser una mica reticent. Però arran de l'escàndol del programa de Gurruchaga em va semblar que ho havia d'acceptar, que calia continuar amb la teràpia iniciada.

-¿Així, les acusacions d'obsessió cap a unes institucions determinades i uns senyors...?

-No en tinc cap d'obses-

sió... Només tinc l'obsessió d'aprofitar la democràcia i demostrar que la democràcia és per dir coses. Si no fos així, no existiria l'oposició. Els comedians fan el seu paper, es riuen del panorama. Això es fa a tot el món.

-Deu ser falta de documentació, però alguns apassionats diuen també que se li han acabat les idees...

-Això ho diuen des de Teledium, sap? Pel que es veu amb Teledium vam tocar fons o vam tocar coses que eren intocables i que topen amb una educació que arrosseguem d'intolerància. Però tot és producte d'una democràcia jove.

-Quin ha estat el criteri de selecció de temes a la sèrie de *Som 1 meravella*, a veure...

-Tots actuals, reals; les bosses de pobresa, la contaminació, les nuclears, els problemes nacionalistes... Tots mostrant aspectes de Catalunya amb un to d'humor.

-Però l'humor i la ironia en aquest país es paguen cars...

-Perquè no hem après a riure'ns de nosaltres mateixos. Els francesos, amb els Virtuosos de Fontainebleau es van fer un tip de riure...

FOTO: ARXIU RD

Riure és bo, els Joglars ho fem des de fa molts anys.

Sí. Eixampla els pulmons, diuen. ¿O era plorant que s'eixamplaven? A Albert Boadella l'eixamplada li va començar l'any 1962. Un grup de mims va començar el que serien els Joglars després de crisis, canvis i decisions professionals arriscades. Ja fa 26 anys. Ara tenia en cartera, pre-afer Miró una segona sèrie de televisió amb un repàs de la Història d'Espanya on sortirien les primeres i exclusives entrevistes amb personatges com el Cid o Cristòfor Colom. Si els escarafalls televisius i les factures de vestits no ho impedeixen, és clar. Un dia o altre, l'escenari del Fortuny tomarà a riure amb la boca ben ampla amb la gent i la ironia boadelliana. Suposem, és clar. Per allò de la inversió de tots i per a tots 0